

[Kurt Hansen.]

nomi kan holde til, naturligvis på baggrund af det, som kapitalejerne selv lægger frem.

Se, det er de samfundsøkonomiske hensyn, der tales om, det er samfundsøkonomiske hensyn i bedste forligsmændslovstil. Det var de samfundsøkonomiske hensyn, LO-toppen lagde op til ved repræsentantskabsmøderne i maj og september, hvor linjen fra LO-toppen blev lagt, eller rettere sagt, hvor kravene fra LO-toppen blev tilpasset de krav, som kapitalejerne førte frem, og som endte med, at det 80 øres forlig, der blev vedtaget herinde, kunne glide ned på den mest smertefri måde.

I Kristeligt Dagblad den 17. april siger Thomas Nielsen, at når VS ønsker forligsmændsloven ophævet, så er det fordi vi alene ønsker aktioner for aktionens skyld, fordi vi udgør en forstening fra fagbevægelsens barndom. Lad mig her slå fast, at vi ikke ønsker aktioner for aktionernes skyld. Ingen arbejder aktionerer for aktionens skyld, men naturligvis alene ud fra den betragtning at skabe sig bedre løn, bedre arbejdsforhold, et bedre udgangspunkt i den videre kamp. At fremsætte udtalelser af den karakter kan jeg kun tage som et udtryk for, at Thomas Nielsen åbenbart mener, at arbejderne skulle have mistet den sidste smule af deres sunde fornuft, hvis de overhovedet har haft nogen tilbage. Der synes jeg nok, at det er mest rimeligt, at arbejderne selv er dommere i denne sag.

Det, der er afgørende for VS, er ikke, hvordan LO-toppen, hvordan fagbevægelsens bosser ser på tingene. Det, der er vigtigt for os, er, hvordan arbejderne ude omkring på arbejdspladserne ser på tingene. Der tror jeg nok, at tingene ser en del anderledes ud, end de faktisk gør i LOs repræsentantskab.

Fjernelsen af forligsmændsloven bliver næppe en realitet i forbindelse med dette forslag. Statens rolle er, som det med al ønskelig tydelighed er demonstreret, at varetage kapitalejernes fælles interesser i fred og ro på arbejdsmarkedet og samtidig at lægge en dæmper på lønudviklingen. Hele spørgsmålet om fred og ro på arbejdsmarkedet er noget, som socialdemokratiet og LO-toppen har brystet sig meget af. Dette er i meget stor udstrækning sket under dækken af og under argumentation af det meget

langt fremskredne demokrati, som vi faktisk lever under.

I et telefonprogram i radioen på P 2 den 12. marts udtaler statsminister Anker Jørgensen: Danmark har nærmest verdensrekord i arbejdsfred. Men ikke ét eneste ord om, at danske arbejdere er underlagt en af de mest hårdhændede og restriktive arbejdsmarkedslovgivninger, som findes i de vestlige lande. Det er naturligvis nogle ting, som man ikke kan skille ad, og de hænger naturligvis også sammen i denne sag.

Statsministeren siger endvidere, at skal man have tingene helt under kontrol, så må vi have ØD, og så er der altså nogle perspektiver for en yderligere udvidelse af begrebet „ro på arbejdsmarkedet og ro i hele samfundet“.

Man gør sig åbenbart nogle forestillinger om, at ved at indføre ØD har vi fået tilintetgjort det smertensbarn, netop klassekampen, som er så tungt at danse med. Dette, sammenholdt med den stadig stigende integration af staten i arbejdsmarkedsforholdet, som VS påviste ved den debat, der var i forbindelse med overenskomstindgrebet, minder i uhyggelig grad om nogle forestillinger, der tenderer mod en kooperativ stat. Derfor må statens muligheder for at gribe ind i forhold til arbejdsmarkedet mindskes. Dette vil VS være med til; derfor dette lovforslag. Vi er tilhængere af de frie forhandlinger, og vi er tilhængere af, at de frie forhandlinger skal hvile på et princip, der siger: forhandling — aktion.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Steen Folke*) (VS):

Jeg skal kun knytte nogle få bemærkninger til nogle af de indlæg, der er kommet fra de øvrige partiers ordførere.

Jeg vil da godt sige, at vi i VS naturligvis ikke regnede med, at når vi stillede et forslag her om ophævelse af forligsmændsloven, så ville det sikkert nok gå hen og blive vedtaget i folketinget.

Der er fra socialdemokratisk side blevet rejst bebrejdelser imod os over, at vi kommer med et forslag af den art overhovedet, og der bliver talt om uønsket formynderi og sådan noget. Det her formynderi, det er nu noget, folketinget ikke plejer at være så forfærdelig bekymret over, og den socialdemokratiske ordfører, Hr. Kaj Poulsen, har